

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 802/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., против тужене Грађевинске компаније „Ратко Митровић“ ад Београд, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 952/22 од 15.04.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 952/22 од 15.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 952/22 од 15.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 677/18 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу накнади нематеријалну штету због претрпљене повреде на раду 08.02.2011. године у укупном износу од 390.000,00 динара и то на име претрпљених душевних болова због умањења ОЖА 150.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха 80.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења естетског изгледа 60.000,00 динара све са законском затезном каматом од пресуђења 13.10.2021. до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 117.900,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 952/22 од 15.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца за исплату накнаде нематеријлане штете због претрпљене повреде на раду, а нижестепеним одлукама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену члана 404. став 1. ЗПП, јер су образложења нижестепених пресуда о основаности тужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права - Закона о облигационим односима. Спорно правно питање на које указује ревидент – питање пасивне легитимације туженог, разрешено нижестепеним пресудама, није од општег интереса, јер је везано за чињенично стање конкретног случаја. При том, уз ревизију нису пружени докази о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.11.2011. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 390.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић